

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Egy minta beszámoló.

Pécs, 1896. augusztus hó 21

A kormánypárti képviselők beszámolóit többnyire egy kaptafára készülnek: szörnyen eldicsérik magukat, hogy milyen bölcs törvényeket hoztak, de ennél a témánál nem időznek sokáig, mert bár nem nagy erényük a szerénység, ezen a téren hamar kifogynak a tárgyból. Attérnek tehát a helyi érdekek dédelgetése körüli tevékenységük fejtegetésére; ez már jobban érdekli a tisztelt polgártársakat s jobban meg is értik, mint a magas politikát. Ebben aztán igazán nagyok a mameluk képviselő urak s még azt is a saját érdeküknek hirdetik, ha kerületükben véletlenül jól beütött a termés s választóikat talán elkerülte az a jégverés, a melyik a szomszéd ellenzéki kerületet elverte.

Hja, nagy ur egy kormánypárti képviselő s befolyása óriási, még a menybéli atyát is meg tudják vesztegetni, hogy az ő érdekeik szerint ossza áldását és csapásait!

Ezeknek a beszámolóknak valóságos mintaképe az, a melylyel a „jó Béni“ vasárnap megörvendeztette siklói választóit. Valóban, ha ezt halljuk, igazán nem értjük azokat az együgyű angyalokat, miért nem szállnak alá az égből, hogy megtelepedjenek ebben a boldog országban, különösen pedig ennek siklói kerületében, mert odafönn aligha akad olyan pátrónu-

suk, mint ebben a kerületben lenne a „jó Béni“ képében, aki megszerzi választóinak mindazt a jót, amit szemük-szájuk csak megkíván.

Mert hát — hogy először is az országos dolgoknak kerítsük sorát — a siklói beszámoló szemüvegén át nézve, van-e tökéletesebb törvény a világon, mint a melyet a szabadelvűpárt hozott legutóbb a közigazgatási biráskodás tárgyában? Az igaz, hogy annak a törvénynek párja nincsen Európában, mert olyat még nem pipált Európa, hogy egy nagy ország összes közigazgatási sérelmeinek orvoslására egyetlenegy bíróság legyen szervezve. Boldog ország — fogják kiáltani a külföldön — milyen mintaszerű lehet ott a közigazgatás, hogy az összes közigazgatási csudabogarak kiirtására nem kell több bíróság, csak egy!

Persze azt már nem tudja az a külföld, hogy a közigazgatás összes visszaéléseiből kiválogattak mutatóba egypárt az ártatlanabb fajtából, a melyek miatt a közigazgatási bírósághoz fordulni lehet, a többire nem terjesztették ki a hatáskörét, nehogy az a magas bíróság megszakadjon a munkában.

De hát ennek a törvénynek a magasztalása csak Percel Béni rokoni jóindulattal tesz tanuságot, mert ennek a révén jut majd a miniszter-nagybácsi dúsjövedelmű örökös színekurához, lévén ő kizsármelve a felállítandó közigazgatási bíróság-

nak miniszteri ranggal és fizetéssel honorált elnökeül.

A kuriai biráskodás már csiklandóssabb kérdés, de hát miért ne lehetne azt is agyba-főbe dicsérni, hiszen gondoskodott róla a szabadelvűpárt, hogy abba olyan „Kanzelparagraf“-ot szurjon, a mely a javaslat biztos bukását vonja maga után a főrendiházban. El lehet tehát dicsekedni vele, hogy „mi megcsináltuk a képviselőválasztások fölött ítélő pártatlan kuriai biráskodást, de az a vaskalapos főrendiház meghiusítja mindig legjobb törekvéseinket.“

Mindaz azonban, a mivel az egész szabadelvű párt az országot boldogította, csak bliktri ahhoz képest, a mit a „jó Béni“ egymaga kivivott Siklós számára, és amit még ezután is ki fog vivni, ha megválasztják.

Itt van először is a Deymek-féle sikasztási ügy, a melyet Percel Béni programjához képest rendezett. A siklói pénztáros nagy összegeket sikasztott, az illetékes hatóságok s végső fokon a kormány az ellenőrzést elmulasztókra a felelősséget és az elsikkasztott pénz megtérítését kimondta. Ekkor fellépett 1892-ben Percel Béni s azt mondta a siklóiaknak: választatok meg kormánypárti képviselőnek s én kieszközölöm, hogy nem kell fizetnetek.

Ez volt a leghatalmasabb argumentum, a melynek az azelőtt nyakas ellenzéki siklóiak beadták a derekukat s megválasz-

A „Pécsi Figyelő“ lárcája.

A nyári gavallér.

Sok szép hölgyolvasóm bizonyára régi jó ismerősként fogja üdvözölni ezt az urat, mert ő a szép hölgyek előtt éppen olyan ismert fogalom, mint a kánikula.

Többnyire egy ábrándos tekintetű, hoszsúra felnyult, bajusztalan cingár ifju, a ki a szünidőre lejött vakációzni s aki máskülönben, más évszakokban a padok közt szőalmokat a jövőendő boldogság felől.

Ez ő.

Mikor belepí az utcapor a zsalukátéret, mikor sütökemencévé változnak az utcák az izzó nap hevétől és komoly párti-számba menő fiatal emberek elbujnak a világ és meleg elől, akkor megkezdődik a nyári gavallér aranykora.

Ő sétál nyári holdas estéken a lányokkal, ő pótolja a farsangi gavallérok helyét, vele kacérkodnak a nagy lányok, ő pedig hatálosan beleszeret valamelyikbe.

Miután azonban a nyári gavallér abban a hiszemben van, hogy a szerelmet prózában lehetetlen kifejezésre juttatni, ideáljának rendszert nem is hozza tudomására a szive mélyén dúló vulkánt, hanem sonettekbe, mad-

rigalokba és népdalokba önti ki érzelmeit titokban s holdas estéken ideálja mellett, sőtáltván, csak diskret sóhajtásokkal igyekszik kifejezésre juttatni, hogy minden pillanatban kész érte piciny lábaihoz tenni életét.

A nyári gavallér a farsanghoz úgy viszonylik, mint a sör a pezsgőhöz.

Az egyiknek világa a báltermek forró, érzékingerlő légköre, a másiké a holdvilágos, tücsökciripeléssel, lombzizegéssel vegyített langyos nyári esték szentimentalizmusa.

A nyári gavallér mostoha fia a társadalomnak. Neki nincs se bajusza, se diplomája, neki csak érző szive van s ez pedig bármily tiszteletreméltó tulajdon is, nem hoz kamatokat s azért a lányok előtt csak időleges ázsióval bír, komoly számba nem veszik.

Pedig ha valaki, úgy ő komolyan gondol a házasságra és hitvallása az, hogy: „Ő vagy a halál!“ Ha minden nyári gavallérnak megadatnék a mód és eszköz a megházasodáshoz, Magyarország összes anyakönyvvezetői hivatalainál személyszaporítást kellene behozni és felesleges lenne a nőemancipáció.

Sajnos azonban, mire a nyári gavallérnak megnő a bajusza és diplomához jut, vagyis komolyan házasulandóvá válik, akkorára a szándéka nem lesz komoly és így maradnak a lányok pártában.

A nyári gavallér hűségesen végig sóhajtja a nyarat, megír három tucat verset,

háromszor főbe akarja löni magát és mire apyira jutna, hogy megvallaná szerelmét annak az „isteni lény“-nek, akiért szeptemberben megbukik a javító vizsgálaton, eljön a komor ősz.

A falevelek lehullanak, a fecskék elrepülnek s levélhullással, fecskévándorlással együtt eltűnik az ő ázsiója is. A lányok, a kik nyáron szívesen látják a szurrogát-gavallért, keresztül néznek a feje fölött, a fürdőből hazatérő igaz gavallérok elfoglalják a régi helyeiket, a holdvilágos nyári esték poetikus varázsa helyett ridegen zörgeti a füttyülő szél a száraz leveleket, ő pedig egy összetört világgal szívében busan megy beiratkozni a gimnáziumba vagy az egyetem valamelyik fakultására.

Ez a nyári gavallér tragikus és rövid szereplése.

* * *

A nyár közepén járhattunk és a vendéglő kerthelyiségében naponta hat hordó sör fogyott el. A hőmérő 29 fokot mutatott, az uszodák tömve voltak reggeltől estig, a cukraszóban pedig nem győzték a tagylaltot szeletelni.

Egyik este az utcán egyszerre csak a karom alatt érzek egy kezét és . . . kérem nem puha kis kacsó volt, Fehér Laci az én nyári gavallér barátom, a ki most a pótérett-

tották a jó Bénit. Ki is járta, hogy a miniszter visszasiivta határozatát s felmentette a siklósiakat a fizetés alól; csak egyet mulasztott el az egyébként mindig hálás „jó Béni“, nem eszközölt ki Deymeknek semmiféle ordót, hogy sikkasztásával a kormánypárt malmára kegyeskedett hajtani a vizet.

Még egy érdemével dicsekedett Percel Béni a siklósiaknak: hogy létesítette a trinitási utat. Nos, mi úgy tudtuk eddig, hogy azt az utat a vármegye létesítette s ahhoz maga Siklós is bizony kemény áldozattal járult, de ha Béni mondja, el kell hinnünk, hogy a vármegye az ő szép szeméért határozta el annak az utnak a létesítését. Vagy csak nem akarja elhitetni talán, hogy a vármegye is beállt kortes-érdemeket jutalmazó testületnek s azért építtette az utat, mert a siklósiak mame-lyukot küldtek az országgyűlésre.

De még csak ezután fogja megnyitni a bőség szaruját a „jó Béni“, ha megmarad siklósi követnek: meg fogja csinálni a vasutat, hiszen az előmunkálatok már megvannak, s nem hiányzik egyéb, mint az a potom pár százezer forint, amit az új engedélyes követel. A vármegye már meg is szavazta a tőle követelt pót-sarcnak a felét, Pécs városa is kétségtelenül sietni fog újabb százezer forintot áldozni, Siklós és a többi községek is szívesen engednek újabb szíjat hasíttatni a hátukból, hogy az újabb engedélyesnek is meglegyen a maga rebachja.

Hogy azonban mindebben mi a jó Béni érdeme, azt megint nem tudjuk, ha csak az nem, hogy talán meg fogja akadályozni, ha tudja, az egész vállalatnak újabb elgseftelését egy harmadik engedélyes számára, aki aztán újabb sarcot vetne ki az érdekeltsegre.

Lesz aztán még állami gimnázium is Siklóson, persze a Vajda-féle alapítványból, mert hát minek is az a polgári iskola, az legfőbb intelligens iparost, meg kereskedőt nevel, a kikben már ugyis bővel-

kedünk; nekünk diplomás lateinerekre van szükségünk, akik nyomoruságukban aztán egy kis hivatalért segítsenek a kormány szekerét tolni.

Gimnáziumaink pedig elégtelenek annak a tömegnek a fábrikálására, ami ehhez szükséges; hiszen a mi vidékünkön alig van még öt gimnázium: Pécssett, Szegzárdon, Bonyhádon, Kaposvárott, Csurgón, hát égető szükségünk van Siklóson egy hatodikra.

Egyet azonban elfelejtett a jó Béni megígérni; azt t. i., hogy ki fogja törölni büntető törvénykönyvünkől a 185. §-t, mely arról szól, hogy „aki a választónak azon célból, hogy az bizonyos jelöltre szavazzon, pénzt vagy pénzürtéket, vagy más előnyt ad vagy ígér: hat hónapig terjedhető fogházzal és ezer forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.“

No de ennek eltörlése nem olyan sürgős, hisz e miatt a paragrafus miatt még nem fájdult meg nagy Magyarországon senkinek a feje.

H i r e k.

Pécs, 1896. augusztus hó 21.

Szerelmesen.

... Én szép szerelmesem! De tudlak is én téged szeretni... a távolból is rólad álmodom, — szivemben hordva képed...

... Én szép szerelmesem! Ha jó az éjnek altató tündérére bárony kezével pillám lezárja, keresztül ragyog álmaimnak álman, a te búbajod hódító varázsa, csodás fensége mint egy szent ígérlet, hogy álmaimban is imádjalak.

... Én szép szerelmesem! Hallom suttagásid, titkos csevegésed; gyöngyös füteidet homlokomon érzem... dagadó kebleden — karjaidba zárva — ringatózok lelkem édes álmodása!

... Én szép szerelmesem! Imádvá imádlak, mint a tűzimádó a felkelő napot, mint a buzgó mütülman Mekkanak szent követ...

Nem karagadatt meg érte, hanem tovább folytatta magas C-ből az Olga dicsőítését.

Persze, hogy szerelmes volt a gyerek és persze, hogy el akarta venni Satory Olgát és persze, hogy ellenesetben főbe akarta magát löni, miként én erről a továbbiakban meg is bizonyosodtam.

Engem pedig — találják ki, mit akart velem — meg akart fogni „elefánt“ nak.

Miközben pedig összes szónoki képességét felhasználva ezen fáradozott volna, odault az asztalunkhoz Csajtay Berci és újabb borkészletet hozatott.

A Laci részéről ezzel vége volt a kapacitálásnak, aminek én nagyon örültem, az ivásnak azonban nem, a minek már nem örültem. A cigány huzta vigan is, keservesen is, a kölyök pedig berugott, mint az ágyu.

Hogy fogom én ezt a gyereket hazavinni, aki részeg is, szerelmes is, tehát duplán be van rugva!

Végre felállt és miután lebeszélte ama szándékáról, hogy valamennyi poharat a vendéglős fejéhez vágjon, teletöltötte a poharát és így szólt:

— Éljen „Ó“!

Kiitta fenéig és a poharat odavágta egy fához, melynek tövében Morpheus karjai között szundított a cimbalom hordozó, ki a megzavart édes álom folytán annyira meg-

... Én szép szerelmesem! Epedlek: mint szomju virány a harmatot, mint vándor a lombos hűsbereknek árnyát, mint a kárhozat az örök üdvösséget...

... Én szép szerelmesem! Titkaidnak titka, előttem kinyitva... s minden egyes titok, édes dalra válva száll a messze tájra.

... Én szép szerelmesem! Bűszke bércek ormán, vadvirágos völgyön, délibábos rónán elrejtett ligetben: mindenütt mindenkor szerelmemet hordja a vándorszellő, akár merre lebben...

... Én szép szerelmesem! Óh! bár borulhatnék lábaid pázsitos, himes pamlagára, hogy ölelhetnélek, hogy csókolhatnálak, kebled hullámain álmodva, pihenve, imádvá búbajod szédítő varázsát, csodás fényű tükrét, melyben egy menyország csillagsátra fürdik.

Én szép szerelmesem: hullámozó Balaton!

*

... Oda, hozzád vágyom... Lombos berkeidben szebben szól az ének... ragyogóbb a csillag egednek azurján, harmatod gyöngyében, sebek balzsamirja, melytől a szív gyógyul s a kin euyhül, könnyebb, e virágos partok suttagó fuvalma letörli a könyvet.

Szférák lantja zendül, midőn a kelő hold ragyogó palástját — szétoldván — ledobja, melyet aztán apró foszlányokra tép szét a haboknak fodra... fényes fonálával végig hintve kebled s ezüst rostjainak csüngő békőiben elszenderül zajgó, lázas gerjedéled...

Mint a szűz menyasszony első álmodása, oly merengő álmod, édes szenderében pajzán kedvű villik tündértáncot járnak, ki ezt egyszer nézi: — rabod lesz örökre, ez úgy megígézi...

És ha jó a hajnal — arany küllőivel szét bontva az éjet — szirtjeinek orma — mint egy szent oltár — a ködfátyol mögül lángsugárban égve mered fel az éjnek... csalogánydal zendül: szerelem chorálja!... rigó füttye csattog, megmozdul a nádas; bolyhos buzogányát hajtogatva áldoz.

Ringó vized felett vitorlák suhannak, mint a remény szárnya... keresve a partot, az ismerős révet pihenőre, szállva...

Majd ha felleg borul remek kárpitódra, — s villámokkal terhes méhében a vihar megrendíti — egetrázó — orgonáját s végig dörög, csapkod sujtó villámaival: óh mily szép vagy ekkor; — hullámparipádnak meg-

segire készül — egy hatalmas szervusz — dörög a fülemben.

— Adjon isten!

— Feri — szólt hozzám — akarsz-e nekem egy nagy szíveséget tenni?

Miután nem nagykoru az én barátom és így biztosra vettem, hogy váltó aláírásra nem kér fel, azt mondtam rá, hogy:

— Persze, nagyon szívesen!

— No hát gyere be velem egy pohár sörre!

Hát bementünk a kertbe. Az egy pohár sörből hat lett, aztán a sörből bor és a hatodik üveg skóköinál egyszer csak azon vettem észre magamat, hogy Laci már egy órája igyekszik velem megértetni, hogy Satori Olga a lányok legszebbike, nem is lány, hanem istennő, a kinek egyetlen mosolyáért érdemes az embernek leugrani a Ballon Captif Godardról.

— Milyen lány, micsoda szőke haj, egy hullámozó arany tenger! Láttad már a karját? Mikor feltűri a piros bluzt a könyökéig, csak úgy világol a gömbölyű fehér élő márvány, és a szemei? No azokról nem is tudok beszélni. Szürke, de milyen szürke! olyan kifejező, hogy én mikor belenézek, be vagyok fejezve és csak bámulok, mint egy... mint egy

— Bornyu! — egészítettem ki a Laci dythirambját.

... hogy talpra ugrott és elszaladt esze nélkül.

— Most pedig fiuk menjünk éjjeli zenét adni. Gazember, aki nem jön velem!

— Igen ám, tekintetes uram, de nincs „tróger“, ki viszi el a cimbalmot, veté ellen a modern Fáraók fejedelme.

— Itt vagyok én, viszem én, hozom én...

— Hét nap elegendő, ezt nem mondta, ezt én tettem hozzá.

A kölyök a csapos legényt lekenyerezte, az adott egy targoncát, arra rátette a cimbalmot és tántorgó léptekkel megindult a poros uton, maga előtt tolva a cimbalmot.

Utána kullogott a banda, mellette mi. A világért sem engedte volna egyik ajánlkozó cigánynak sem, hogy felváltsák a talicskátolásban, azt ő taszította el egészen az „Ó“ ablakáig.

A holdvilág ragyogott a felhőtlen égen s a hangtalan csendes éjszakában „stimmeln“ kezdtek a cigányok.

Laci közéjük állt és a botjával dirigált. Az „Ó“ nótáját elhuzatta háromszor, egyszer hangfogóval „piano“ aztán kis bőgő solóban, végre teljes bandával a „fortissimo.“ Utoljára elhuzatta a saját nótáját, amely úgy hangzik, hogy:

„Szomorufüz hervadt lombja“, ettől aztán annyira elérzékenyült, — meg a bortól is — hogy rárogyott a targoncára, fel se

rávza sörényét, mely tájézik, vágat, szilaj rohanása áhitatra kész és megremegnek tőle az erősek, bátrak . . .

Szépséges Balaton!

Minden kis virágod, minden bokor ágad hullámaid öble, partjaidnak romja, viharod, mosolyod, tündéri regéd, mind mind a lel-kemmel régi ismerősök, szerető testvér itt: ide, hozzád vágyom, a sir örök álmát itt álmodom végig, közeledben, nálad, hol szerelmet zeng a berek csalogánya, hol szerelmet suttog gyöngyös hullámod . . .

— En szép szerelemesem: imádtott Balaton!

Napirend 1896. augusztus 22-én.

Naptár: szombat. aug. 22. — Róm. kath.: Timót. — Prot.: Filibert. — Görög-kel. (aug. 15.) Lőrinc. — Zsidó: 8. Ki Teze. — Nap két 4 óra 50 perckor; nyugszik: 6 óra 42 perckor. A nap bemegy a szűz jegybe reggel 5 óra 4 perckor. — Hold két délután 6 óra 25 perckor; nyugszik éjjel 3 óra 35 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg légnyomás 751. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, száraz idő, helyenkint csapadék várható.

Zsolnay-gyári tűzoltók mulatsága a Scholtz-féle sörházban este 8 órakor.

— (Szent István napja.) Rég nem élvezett, derült, szép időnk volt tegnap, szent István napján. E nagy egyházi és magyar nemzeti ünnepre lobogódiást öltött Pécs városa és ünneplő közönség hullámozott fel s alá az utcákon már kora reggel. A templomokban ünnepélyes istentiszteletek tartottak; 8 órakor az irgalmasok templomában, 9 órakor a székesegyházban, 10 órakor a belvárosi plébániatemplomban volt az ünnepélyes nagymise, mely utóbbi Magenheim József plébános mondta. A székesegyházi ünnepélyes istentiszteleten, melyet dr. Troll Ferenc, káptalani helynök celebrált, résztvettek a városi hatóság tagjai és a katonai tisztikar is, valamint egy század honvédegyalogság és egy század huszárság s a 44-esek egy százada, a katonazenekarral együtt. A nagy ünnep délutánján aztán megindult a népvándorlás ki a kirándulási helyekre s a szokottnál kisebb publikum hallgatta a 44-ik gyalogezred zenekarának térzenéjét is, me-

tudtuk többet költeni onnan. Ugy vittük haza targoncán, hol én taszitottam, hol Berci, a cimbalmot meg ráakasztottuk a nagybögös hátára, aki dörmögött egy kicsit, de miután a száját egy szivarral, a zsebét meg egy talérral bedugtuk, megnyugodott a sorsban és cipelte a bögöt is, meg a cimbalmot is.

A targonca nyikorgott, Laci hortyogott rajta, a nagy bögő meg a cimbalom összedörzsölődve pokoli accordot adtak együtt s ez volt a Laci disz-hazavonulása.

A csillagok ránk hunyorgattak a pirkadó égről, mintha azt akarták volna mondani:

— No hiszen jó madarak vagytok!

* * *

Délelőtt 11 óra volt, mikor Lacit meglátogattam. A mosdótál előtt állott, a miből először rosszat sejtettem, de aztán láttam, hogy csak mosdik. Felém nyújtotta szappanos kezét.

— Szervusz. Apa nagyon haragudott, hogy lumpoltam és azt mondta, nem ad több zsebpénzt, no de én nem bánom, azt hiszem a tegnapi éjjeli zene . . .

— Mai Laci, mai.

— No hát mai, meglágyította az „Ó” szívet és én boldog leszek!

Sápadt volt és tüskölt, mint egy loko motív. Öltözködés közben vigan dudorászta

lyet délután fél hat órakor a sétateren adott a zenekar. A minék különben talán az is volt egyik oka, hogy a térsenét nem adták hírül sajtó útján a nagy közönségnek s arról senki sem tudott semmit.

— (Honvédeink eltávósása.) A pécsi 19-ik honvédegyalozred ma indult el Pécsről a Zala-szent-Grót és Csáktornya környékén tartandó nagygyakorlatokra. Az eszed hajnali 5 órakor vonult ki a városból s a 44-ik gyalogezred zenekara a város határáig elkísérte a távozó honvédeket. A mai nap folyamán Magyar-Hertelendig masiroznak honvédeink, holnapután pedig Kaposvárra. Kaposvárott három napig lesznek s están ismét utnak indulnak Nagy-Bajom, Marcali, Kéthely és Keszthelyen keresztül, míg végre megérkeznek Zala-szent-Grótra, illetve Jánosházára. A nagygyakorlatok egész szeptember 11-ig tartanak; lefuvás 12-én lesz s honvédeink vasuton jönnek haza Pécsre, hová 13-án este 11 órakor érkeznek meg.

— (A nemzeti Casinó) harmadik nyári estélye, melyet szerdán tartott meg, sikerben az előbiek mellé sorakozik. Mindig többen és többen jönnek el ezen kedélyes estélyekre, hogy a holt szezonban kellemesen töltsék el az amugy unalmas estét, sőt még a környékről is bejönnek az apák, hogy leányaikat ezen csodálatos jellegű mulatságokon bemutassák. És míg az öregek a nagy erkélyen szürcsölgetik a bort, élénk vitába elegyedve a jövő képviselőválasztások felől, addig a fiatalok a táncterembe vonultak és ott a tánc istennőjének áldozva együtt maradtak a késő éjjeli órákig. Tudósítónk ott látta a következőket: Benkő nővérek (Szentlőrinc), Blachier Aranka, Elm Emilia, Fekete Irma, Fischer Berta (Budapest), Hegedüs nővérek, Kengyel Angela, Kovácsfy Mili, Kovácsics Irén, Lechner nővérek, Littke Lajosné, Mazali Paula, Nagyné, Novossad Hermína (Innsbruck), Dr. Ödönfi Miksáné, (Budapest), Parragh Antalné, Polgár Blanka, (Szentlőrinc), Radocsay nővérek, Rihmer

a „jammó“-t, de a szemei körül kékes karikák mutatták a meg nem szokott éjszakai kasszát.

— Tudod Feri, hogy én még egy csokrot is küldtem neki ma reggel, biztosra veszem, hogy ezzel befejestem a hódítást, szolt jókedvűen és lelkesedésében olyan hamis hangon kezdé énekelni a jammót, hogy Ós-Budavár olasz énekeseit örökre megátkoztam.

— Most pedig — szolt felhuzva a kabátját — menjünk oda visitbe, észlelni a hatást. Jössz te is.

— Jó, nem bánom.

Elindultunk és megérkestünk. A kapunál csengettünk és vártunk. Nagysokára jött a szobaleány borsasan és rendetlen toilletben, kezében egy virágcsokorral.

Roszat sejtve tudakozódtam ónagyságák után.

A nagyságos asszonyék tegnap ebéd után elutastak a fürdőre!

Paff! A Laci gyerek majd a karjaim közé ajult.

Szegény „nyári gavallér“ éjjeli senét adott egy üres ablaknak és csokrot küldött a — szobalánynak.

Erre már nem csodálom, ha meg fog bukni a pótérettségim!

D. I.

Böske, Szilágyiné, Vasváry Irma, Váry Lujza, Veidinger Etelka, Weisz Frida, Zsabokszkyné.

— (Tűzoltóink hasaérkezése.)

A országos tűzoltó kongresszua Budapestre felrándult pécsi önkéntes tűzoltók három csapatban érkeztek haza a fővárosból. As egyik csapat kedden érkezett meg, a másik pedig tegnap délután. Ezekkel jött haza Reeh György, rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok is. A harmadik csapat megérkezését Ranga őrmester vezetése alatt holnapra várják.

— (A barcsi közigazgatási járás) hivatalos beiktatása tegnapelőtt ment végbe Maar Gyula alispán jelenlétében. As alispán kedden este 8 órakor ért Barcsra. Reggel 9 órakor néhány megyei bizottsági tag kíséretében megjelent a szolgabíró hivatalos helyiségeiben, a hol Deutsch Izidor üdvözölte, mire az alispán megköszönve a figyelmet, kijelenti, miszerint Barcs fejlődését eddig is figyelemmel kísérte, mindazonáltal a látottak valóban meglepték, szép szabásu válasszában igéri, hogy mint a vármegye első tisztviselője Barcs érdekeit továbbra is mindenkor támogatni fogja. Ezek után átadta a hivatalt Fenyőssy főszolgabírónak. Délelőtt 11 órakor a Garni szálloda éttermében bankett volt az alispán tiszteletére, melyen körülbelül 25-en vettek részt. A délután fél 3 órakor induló vonattal az alispán ismét visszatért Kaposvárra.

— (Névmagyarosítások.) A központi névmagyarosító társaság most adta ki az ez év első felében történt névmagyarosítások statisztikáját. E szerint az egész országban 683-an magyarosították meg vezetéknevüket ez év első felében; Pécssett pedig ez idő alatt összesen 14 névmagyarosítás történt. Pécs Budapest után mindjárt a második helyen áll a névmagyarosítás dolgában s csak Aradon történt kettővel több, tehát 16 névmagyarosítás.

— (Masiroznak a 44-esek.) Holnap (szombaton) masirozik el a Pécssett jelenleg teljes létszámban együtt levő 44-ik gyalogezred Budapestre as őszi gyakorlatokra. Az eszed Mohácsig gyalog megy s onnan hajón utaznak fel Budapestre, hol a Nyul-kasszárnyában lesznek elszállásolva 5 napig, astán pedig a Károly-kasszárnyában. A nagygyakorlatokat Cegléd és Kecskemét környékén végzi az eszed s ezek szeptember 10-én nyernek befejezést. Szeptember 12-én jönnek haza Pécsre s ekkor a kiszolgált öreg legénység asonnal szabadságotlatik is.

— (A pécsi polgári daloskör) is részt vesz a siklósi önkéntes tűzoltótestületnek f. hó 30-án tartandó sászlószentelési ünnepélyén. As ünnepélyre eddig több, mint 400 tűzoltó jelentette be részvételét, küstük a pécsi önkéntes tűzoltóegylet képviselői is s így a sászlószentelési ünnep igen fényesnek ígérkezik.

— (Ismét műkedvelők.) Tegnapi számunkban jelestük, hogy a barcsi olvasóköriben e hó 23-án a barcsi ifjuság a jótékony nőegylet javára műkedvelő előadást rendez. Most ismét arról értesit barcstelepi levelezőnk, hogy est megelőzőleg e hó 22-én szombaton este a barcstelepi színház épület-

ben a barcstelepi ifjuság is hasonló műkedvelő előadást rendez a barcstelepi olvasó és társaskör könyvtára javára. Ugy látszik, a műkedvelőkre igen jó idők járnak Barcon és a példa ragadós, kezdtek a kis gyerekek, folytatják a nagyok, a mi minden esetre dicséretes eszme, hogy maguk szórakozásával egyszermind a szegényeket is segítsék. A hozánk beküldött jelentést e mulatságról különben itt közöljük: Folyó évi augusztus hó 22-én műkedvelői előadással egybekötött sártkörű táncestélyt rendezünk, szinre kerül: Az „Egyetlen leány“ vigjáték egy felvonásában. Irta: Gr. Fredró Sándor. Személyek: Szumbalinszky, földbirtokos Fonyó Lajos. Paulina, leánya Weiss Olga. Gomojtó Mátyás, litvániai földbirtokos Herczeg Jenő. Agatha, neje Kronberger Erzsé. Rata-tinszky Kázmér, podoliai földbirtokos Kronberger Lajos. Luiza, neje Lóvy Ida. Camilla Wolf Vilma. Pepi Bosskovicz Rózsa. Darzainszky Ágost Engel Leo. Marezky Henrik. Boldissár, öregszolga Weiss Arthur. Beléptidij személyenkint 60 kr. A szini előadás a „Barcstelepi Kasszinó“ könyvtára javára a színházban, táncestély a Kasszinó helyiségeiben tartatik. Az előadás kezdete 8 és fél órakor.

— **(Katonai hír.)** A m. kir. V. honvéd kerületi parancsnokság kerületében fekvő m. kir. honvéd csapatok részére 1897. évi január hó 1-től december hó 31-ig szükséges k e n y é r é s z a b biztosítása végett 1896. szeptember hó 25-én a m. kir. honvéd huszár eszrednél Pécssett, délelőtt 9 órakor írásbeli lepecsételt és szalaggal átkötve és lepecsételve levő boríték alatt benyújtott ajánlatok után, nyilvános tárgyalás fog tartatni. A részletesebb feltételek 1896. augusztus hó 11-én megjelent „Hirdetmény“ben, továbbá a m. kir. V. honvéd kerületi parancsnokságnál, Székesfehérvárott és a m. kir. 8. honvéd huszár eszrednél Pécssett megtekinthető „Szállítási feltételek“ füzetében foglaltatnak.

— **(Cukorgyár Pécssett.)** A triestti „Matino“ írja, hogy Pécssett legközelebb nagy cukorgyárat állítanak föl. A gyár leginkább Fiumába fog exportálni. Az építési tőke kétféle millió kétszázötven forint. A főbb részvényesek a sángerhauseni gépgyár, Széchenyi Ferenc gróf, Draskovich Rudolf és Biedermann lovag.

— **(Meglopott bolgár kertészek.)** A Pécssett áruházi bolgár kertészeknek a siklósi vámnál levő kolóniájának tagjai egyik társukat, Zonovics Jánost bírták meg a jövődelem kezelésével. Zonovics nagy gondosan kezelte is a pénztárt, azonban egy idő óta azt vette észre, hogy — bár abból pénzt sem ő sem társai nem vesznek ki — mégis a pénzből lassankint 30 frt eltűnt. Erről aztán jelentést tett a rendőrségnek s a nyomozás megindulván, tegnap a pénztolvajok kézre is kerültek Hókó János, tizenkétéves és Ráth Mihály tizenöt éves suhancok személyében. Az elfogott pénztolvajok be is ismerték, hogy ők dézmálgatták meg a bolgár kertészek kasszáját és pedig oly módon, hogy kilesték, mikor a házban senki sem volt s egyikük bement, a másik pedig őrt állt, míg társa egy csomó pénzt magához

vett a kasszából. Ilykép összesen 30 forintot loptak el s utolsó ízben egyszerre 11 frtot. A fiatal jómadarakat a rendőrség az ügyesség gondozására bizta.

— **(Új járás orvos.)** Az ujonan alakított barcsi közigazgatási járás orvosává a főispán Dr. Kronberger Adolfot, a már helyben 28 év óta működő és általános kedveltségnek és tiszteletnek örvendő orvost nevezte ki, mely kinevezés által a közösi körorvosi állás üresedett meg. Ez utóbbi állásra a közösi előjáróság a jövő hóban tartandó közgyűlésen hirdet pályázatot. Ez állás elnyerésére legtöbb kilátásuk van Dr. Siklóssy Albert és Dr. Kronberger Vilmos helybeli orvosoknak.

— **(Mi van a zsákban.)** Tegnapelőtt egy rendőrnek feltűnt az utcán, hogy egy házaló egy zsákot cipel a hátán s a zsákban pedig olyas valami van, a mi a házaló lépteire érhangot ad. A rendőr erre igazolásra szólította föl a házalót, a ki meg is mutatta, hogy a zsákban — rézdarabok vannak. A rendőrségre kísértetvén, ott aztán előadta, hogy a mintegy 30 kilónyi, 15—20 frt értékű rezes Hoványi Lajos vasuti műhelyi géplakatostól kapta, azzal a megbízással, hogy adja el. A vizsgálat során kitévén, hogy a rezes lopott volt, az ügy további eljárás végett áttétetett a büntető bírósághoz.

— **(Bicskászó don Juan.)** Tegnap este nagy riadalmat okozott a Nepomuk-utcában egy berugott s részegségében magát ellenállhatatlan Don Juannak képzelő suhanc. Egy házaspár, egy helybeli mészáros a feleségével, haladt az utcán hasafelé, mikor a suhanc melléjük csatlakozott és a férje mellett menő asszonyt megszólította. Természetesen, rövid szavakban azonnal ki lett adva az utja, de a suhanc csak nem akart tágitani. A férj, méltó felháborodásában ekkor úgy találta nyakon tisztelni a tolatkodó gavallért, hogy az az arcultéstől a földre esett. Ez aztán annyira dühbe hozta, hogy felugorva, kést rántott elő s azzal a férj hátába szúrt. Szerencsére a férjen vastag ószi kabát volt s ezt hasította végig a szúrás, de sebet a férjen nem ejtett. A bicskászó Don Juan, akit különben Rak N.-nek hívnak, ekkor megfutamodott s úgy eltűnt a helyszínről, hogy még eddig nem tudták kézrekeríteni.

— **(Vasuti menetjegyek elárúsításának beszüntetése a posta- és távirtda-hivataloknál.)** A m. kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint az évi augusztus hó 31-ével a m. kir. posta- és távirtda-hivataloknál a vasuti menetjegyek elárúsítása beszüntetetik.

— **(A nemzeti zenedében)** a növendékek beiratás f. évi augusztus hó 29-től bez. szeptember 4-ig az intézet helyiségében (Budapest, Koronaherceg-utca 10-dik szám I. emelet) naponként délelőtt 9—1 óráig történik. Ezen időn túl csakis külön igazgatói engedély alapján az igazg. lakásán (IV. zöldfa-utca 7. szám II. emelet.) Mindkét nembeli növendékek felvétetnek az ének, zongora, orgona, az összes vonós- és fuvó-hangszerek, továbbá az összhangzattani, zeneszerzési, zenetörténeti és aesthetikai tanszakokba, a vo-

nós négyes és zenekari iskolába, valamint az egyházi zenekar és lythurgiai tanszakokba. Beiratási díj 6 frt.

— **(Kinevezés.)** Martinetz Richard, ki Pécssett végezte a jogi tanfolyamot, kinevezetett Fehértemplomba megyei közigazgatási díjjas joggyakornoknak.

— **(A selyemtenyésztés érdekében.)** A földmivelésügyi miniszter az alsóbb néposztály egyik jelentékeny kereset forrásának, a selyemgubótenyésztésnek nagyobb elterjedése, valamint az ország, különösen pedig a délvidék szederfaállományának szaporítása céljából, elrendelte, hogy a kincstári erdőhivatalok a szedercesmetéket a szegzárdi selyemtenyésztési felügyelőség részére ingyen bocsássák rendelkezésre. A szegzárdi selyemtenyésztési felügyelőség, mely már eddig is évenként mintegy 1 és fél millió szedercesmetét osztott ki, úgy magánosoknak, mint különösen községek részére — ezentul fokozott mérvben lesz képes a szederfa szükséglet pótlásáról gondoskodni — s remélhető, hogy ezen intézkedés a selyemtenyésztés fejlődését, valamint elterjedését jelentékenyen fogja előmozdítani.

— **(Elfogott tolvaj leány.)** Szerdán este 6 óra tájban egy csendőr és egy rendőr egy leányt kísérték be a rendőrséghez. Boc Marinak hívják az elfogott leányt, ki alig 16 éves kora dacára már gyakran adott dolgot a rendőrségnek különféle lopásoknak miatta. Többek közt egy alkalommal nagyobb ékszerlopást követett el s ekkor eltűnt Pécsről. Hol mindenfelé járhatott, nem lehet tudni, elég az hozzá, hogy Tolnamegyében Faddon pár héttel ezelőtt ismét lopott s a lopás után megszökött. A csendőrség nyomozta s a nyomozás szálai egész Pécsig leterjedtek, a hol szerdán kézre is kerítették a tolvaj leányt s a rendőrségre kísérték, honnan át lett adva az ügyésznek.

— **(Az országos ipari kongresszus.)** Már hetek óta serényen folynak az ezredéves kiállítás alkalmából szeptember hó 21. 22. és 23. napjain rendezendő gyáripari kongresszus előmunkálatai. Az ipari kongresszus iránt nyilvánuló nagy érdeklődés legjobb fokmérője azon több száz jelentkezés, mely eddig már az ország kiválóbb iparosai részéről beérkezett. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a kongresszus tagjait következő kedvezményben részesíti:

a) Az összejevetel rendezőbizottságának megkeresése alapján a kongresszus minden egyes tagjának egy öt beléptijegyből álló füzetet az ezért járó 2 frt 50 kr helyett 1 forintért bocsájtott rendelkezésére. b) Intézkedett az iránt, hogy a magyar királyi államvasutak igazgatósága az összejevetel rendezőbizottságának megkeresése alapján darabonként 1 krajcárba kerülő igazolványokat bocsásson rendelkezésére, mely igazolványok alapján a kongresszus, illetve diszközgyűlés stb. tagjai a magyar államvasutak és az ezek kezelése alatt álló vasutak vonalán I. osztályon 2-od osztályu, II-od osztályon 3 ad osztályu, III-ad osztályon pedig 2-od osztályu féljeggyel utazhatik. Azonkívül a székesfőváros is intézkedéseket tett a kongresszus tagjainak minél olcsóbb elszállásolása végett. Miután a kongresszus előkészí-

tése, de különösen a kongresszusi tárgyak sokszorosítása és közrebocsajtása némi költséget is igényel, — kongresszusban részt venni kívánók tagdíjat tartoznak fizetni, mely személyenként 5 forintban állapított meg. Ennek fejében a résztvevők a szükséges jelvényt, nyomtatványokat, valamint a kongresszusról kiadandó művet díjmentesen kapják. A székesfehérváros látványosságainak kedvezményes áron leendő megtekintése és egyéb szórakozások ügyében külön rendezőbizottság fog eljárni. A kongresszuson való részvétel iránti jelentkezések, valamint esetleges indítványok az országos ipari kongresszus előkészítő-bizottsága címére (Budapest, VI., Uj-utca 4. sz., I. em.) intézendők.

— **(Körözött verekedő.)** Baumán Imre, volt pécsi lakost súlyos testi sértés büntetése miatt körözött a pécsi kir. törvényszék. A körözött egyén 28 éves, alacsony termetű, kék szemű, szőke haju, gömbölyű arcú, fogai épek. Ha valahol megtalálják, bekísérik a pécsi kir. ügyészséghez, hogy elvegye büntetését, mely elől megszökött.

— **(Szűnik a vész.)** Hogy Pécsen feloldották tegnapelőtt a ragadós száj- és körömfájás miatt kimondott zár alól, azóta megyénknek egész csomó községében is konstatalva lett a száj és körömfájás megszűnése. Így a száj és körömfájás megszűnt Bükkösd, Német-Ürögh, Albertfalva, Szabolcs községekben és a Beremendhez tartozó Gréda és Zeidő pusztán, valamint Harisnya pusztájában is.

állományában is. Továbbá Petárdán, Mocsoládon, Jenőn, Nagyharsányon, Himesházán, Kishagymáson, Nagyg, Császa és Nádas községek határában is.

— **(Holttest a keresztfán.)** Furcsa öngyilkossági módot eszelt ki öreg Puchinger Mihály, ócsárdi béres. Az öreg megúván az életet, betegsége és nyomorúsága miatt, elhatározta, hogy megöli magát. Az öngyilkosság módjára aztán úgy határozott, hogy kimegy a temetőbe és ott felakasztja magát. Ki is ment, de úgy látszik, nem talált elég erős fát, a mely a testét elbirja, ezért a temető halottas házában ajtaján levő keresztfára kötötte fel magát s ott is találták meg tegnap reggel holtan, a keresztfán függve.

— **(Nehéz az ezüst.)** Nem új keletű a panasz, mely a közönség ajkairól felhangzik s mióta az ezüst forintosokat oly tömegesen, oly nagy mennyiségben bocsátották ki, csaknem mindennap halljuk, hol Wekerle, hol Lukács nevével fűszerezve. Annyi bizonyos, hogy ha az állam nem gondol ki valamit a közönség kényelmére; kitér a forradalom az ezüstforintosok ellen. Mert nem csakélység cipelni 20—30, vagy 50 forintot ezüstben. Zsere alig vághatja az ember ezeket az ezüst hengereket, mert leszaggatják a gyengébb szövetet, bőrszebekkel meg még nem rendelkezünk. De ha bőrszebekbe raknók is az ezüst forintosokat, járásközben ugy neki lódnánk, mint a harang szive s bizony-bizony kékre vernék az ember oldalát.

Magunk is a panaszodók pártjára állunk s teljes mértékben méltányoljuk a panaszt. A bajon okvetlenül segíteni kell. Az ezüst forintosokat szívesen csak az esetben fogadhatjuk el, ha ajándékba adják; minthogy azonban az ajándékozás amúgy is kezd a divatból kimenni: kívánatos lenne, ha az ezüst forintosok helyett adnának ismét — papiros forintosokat. Utóvégre is nem mi vagyunk a pénzért, hanem a pénz van mi-értünk. Elég küzdelembe kerül a pénzt megszeresni, mi szükség van még a pénz hordozásával való küzdelemre is? Eleget verejtékeznek az ember, míg megszeres pár száz frtot; minek verejtékeznek még es összeg sulya alatt is? Kérünk — papiros pénzt, ha már a dicső Wekerle-valuta mellett arany nincs. Ebből aztán mentül többet. Ennek a sulyát, ennek a terhét, mentül nagyobb, annál szívesebben viseli az ember.

— **(Még a daru, még a gólya.)** Még a nyár virágai nyílnak a ligetekben, a réteken ott zsong még a méhraj, de a költöző madarak már utra készülődnek. A letarolt mezők felett nem érsi már magát jól a madár s a daru, a gólya elindul dél felé, jobb hazát keresni. Több helyen megkezdődött már a vándor madarak költözése. Felhóalaku rajokban vonulnak már a madarak nagy ősi utjukra. Ez a körülmény balsejtellemmel tölti el a mezőgazdát, mert a szárnyasok utrakelése biztos jele a korai télnek, a hidegnek, mely érés előtt lepergeti a szőlő fűrtjeit, ismét egy reménnyel téve szegényebbé

Emmánuel gróf mintha a felhőkből cseppent volna le. Nagy figyelemmel hallgatta az ifjút s néhány pernyi szünet után, mialatt a feleleten gondolkodott, így szólt: *

— Ön igazságot szolgáltat Di Villa Cervia grófnőnek s ezt köszönöm. De mondja csak, Caselli ur, mikor született meg agyában az a gondolat, hogy nőül kérje leányomat?

— Ma, gróf ur; s mikor ezt elhatároztam, elgondoltam az akadályokat is, melyekre bukkanni fogok.

— Nagy bölcsen tette; mert lássa, bizonyos dolgokat most mindjárt meg kell önnek mondanom. Azt gondolom, hogy ön, mint becsületes ember, semmi mást nem mondott leányomnak, mint . . .

— Semmit gróf ur! — szakította félbe Calisto. — Még nem szóltam neki semmit erről a szándékomról.

— Hiszem és hasonló őszinteséggel felelek önnek. Nem veszem tekintetbe a többi okokat, melyek, mondhatom, sokan vannak, a miknek következtében kérését megtagadom, bizonyára az ön élelátása ezeket ki fogja találni; eltekintek az ön jellemétől, — csak azt az egyet akarom most rögtön megemlíteni, Caselli ur, hogy elkésett; leányom kezét tegnap a fiatal Di Cardiana marchesének adtam.

Emmánuel gróf nyugodtabbnak érezte magát, mikor ez utolsó szavakat kimondta. Calisto nyilatkozata úgy hatott rá, mint derült égből a hirtelen viillámcsapás; az ő kérése megsértette nemesi érzületét, de nem bírta egyszerre elfelejteni Caselli iránt érzett szeretetét. Másrészt felfogta, hogy mily gyötrelmek

Emmánuel gróf szeretete Calisto irányában nem változott, sőt mint legkedvesebb barátját mutatta be a fiatal marchese-nek, a ki őt köszönyösen üdvözölte, mert nem hallotta, hogy neve után valami nemesi címet is említett volna a gróf.

A fiatal marchese toladónak nézte Calistot egyszerű öltözete s hallgatag magaviselete miatt. Mikor párizsi, londoni, bécsi utazásairól beszélt, úgy nézett rá Calisto, mintha meg akarta volna gőle értetni, hogy ő is lakott ezekben a városokban. De szomorúságában hallgatott s némán szemlélte, hogy mint csapja a szelet a marchese a leányka körül s hogy mily pazar dicséretekkel halmozza el Emmánuel gróf as idegent.

Végre is mi köze volt hozzá, hogy azt a másikat dicsérték? Jól tudta és látta, hogy mily értékkel bírtak Di Cardiana marchese bókjai és hányavetisége a szeretett leányka előtt.

Egy napon, míg Di Cardiana kilovagolt a környékre, Cecilia grófnő egyedül volt Calistoval s így szólt hozzá:

— Valóban, félek Calisto ur, hogy atyám nőül fog adni hozzá . . .

— És mit felelt neki? — kérdezte Calisto elhalaványodva.

— Semmit; mert még nem beszélt velem erről a tárgyról.

— És mit felelné, ha kérdezné? — sarkalta az ifju olyan tekintettel, mint a kinek egyetlen szócskától függ élete, vagy halála.

a természeti csapásoktól ugyis eléggé sujtott magyar földmivelőt.

— (Öngyilkos öreg ember.) Vidovich Márton, kőényi, hatvanéves öreg béres, tegnapelőtt felakasztotta magát. Kiment a sógorának, Vidovich Mihálynak a szőlejebe s ott egy fára felakasztván magát, holttestét tegnap találták meg. Öngyilkosságának okául öregségével járó betegségét emlegetik.

— (Kóbor ebek és macskák.) A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló 1894: XII. t.-c. 90. §-a értelmében a kóbor ebeket és macskákat saját birtokán mindenki elpusztíthatja. Mivel azonban e szakaszt különféleképp értelmezték, a földmivelésügyi miniszter most a maga és a belügyminiszter nevében körrendeletet intézett vármegyénk törvényhatóságához, melyben kijelenti, hogy a „földtulajdonosok és bérlőknek törvényszerűleg biztosított azon jogosultságuk, mely szerint a saját földjeiken a kóbor ebeket és macskákat elpusztíthatják, nem értelmezhető olyképen, mintha a pusztítást lőfegyverrel is pusztán az idézett határozmány alapján gyakorolhatnák. Következésképp a földtulajdonosok a vadászati jog tulajdonosa, illetve bérlőjének engedélye nélkül a határban levő földjeikre, az 1894: XII. t.-c. 90. §-ában biztosított joguk gyakorlása végett lőfegyverrel ki nem mehetnek.“

— (Milyen télünk lesz?) A Jakab-napján az égen mutatkozó fehér fellegek biztos mutatói a jövő tél lefolyásának. Ezt a régi tapasztalata szerint egy gazda évtizedek óta figyelte s mindig biztosan jóslta meg milyen tél lesz. Most hozza e tapasztalatát nyilvánosságra először és hoz-

szas figyelései alapján egész biztosan állapítja meg, hogy ez évben a tél nagyon korán fog beállani s oly rendkívül nagy hidegek s nagy havazások lesznek, a milyenek nagyon régen nem fordultak elő.

— (Verekedés.) Tegnap reggel Meszler Kovácsmesternek a szigeti országúton levő háza udvarára beállított három részeg munkás, névszerint Szabó Cindéri József, Szabó Cindéri István és Gabelics István s ott a házbellekkel verekedést kezdtek. A verekedést meggátlandó, a lakók rendőrt hívtak s egy rendőr meg is jelent, hogy a rakoncátlanok a házból kiutasítsa. Ezek azonban ekkor közrefogták a rendőrt s annak talán fegyverét is kellett volna használnia, ha egy másik rendőr nem érkezik segítségére. Így a kettőtől aztán megrökönyödtek a részeg verekedők s be lettek vive a rendőrségre, hol a kóterban ma reggelre kialudták a gerbuzsokozta mámort, mely a rendőrök ellen való szegülésre tüzelte őket. Ma aztán szabadon lettek bocsájtva, de majd a bíróság elé lesznek később állítva közcsend elleni kihágás és hivatalos közeg elleni ellenszegülés miatt.

— (Ellopott réztányérok.) Petőfi írta meg egyszer satirikus jókedvében, hogy „fuj a szél, táncol a tányér a borbélyműhelyek előtt.“ Ma ugyan nem fujt a szél, de ha fujt volna is, a Riva József Kossuth-utca 11. szám alatti fodrászműhelye előtt a tányérok még sem táncolhattak volna. Nem pedig azon egyszerű okból, mert az

éjjel valami csintalan társaság leszede a két réztányért a műhely elől s elvitte azokat, még eddig ki sem tudja hogy hová. A derék emberek még a réztányérokat tartó vasrudakat is kifessitgették a falból s furcsa passziójukkal elég kárt okoztak a tulajdonosnak. Riva ma délelőtt bejelentette az esetet a rendőrségnél s most nyomozzák a réztányérok elvivőit.

— (Káros kerestetik.) A pécsi kir. törvényszéknél Patyi István vádlott ellen lefolytatott bűnügyből kifolyólag a törvényszék most kerestetik Tüske Pált, a kározt, a kinek az óráját vádlott ellopta. Az ellopott nikkelt sebóra és ezüst óralánc vádlottnál megtalálván, azt most káros átvehetné, ha tudna róla valamit. De nem tud róla semmit, mert róla sem tudnak semmit, azt sem, hogy hol van. Tüske Pál a végtárgyalásra sem volt megidézhető s így a végtárgyalás eredményéről sem tud semmit. Most felhívja a törvényszék, hogy ellopott órája és láncát átvételére egy év alatt jelentkezék.

Legujabb brilláns-ékszerek u. m. karoktók, gyűrűk, fülbevalók, haj-, mell- és nyaktűk, továbbá valódi arany, ezüst urinól órák és láncok valamint valódi ezüst és china ezüst iparművészeti tárgyak és különféle ékszerek igen dúl választékban és igen mérsékelt áron kaphatók Schönwald Imre ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-u. hatyru épület. Kivánságra fenti cég minden-hová választékot beküld.

— Én . . . — felelé Cecilia. — Bocsásson meg, Calisto ur . . . nem tudom . . .

S mikor látta, hogy e szavai mekkora hatást gyakoroltak az ifjura, szomoruan mondá:

— Mondja meg, mit felelné ön egy atya kérdésére, ha az ön helyzetemben volna?

Calisto nem felelt. Sokkal nemesebb lelkű volt, hogysen a leánya gyötrelmeit, ingadozását megne-értette volna. Néhány percig némán állt, arcát kezeibe rejté; de ez a némaság erős elhatározást értelt meg benne. E kínos szünet után felállt és azt mondá Cecilianak:

— Beszélnem kell a gróffal.

És a nélkül, hogy megvárta volna, hogy Cecilia kérdezze tőle, miért, kifelé indult a teremből, hogy a folyosóra menjen, hol a gróf kedvenc ujságját szokta olvasgatni.

— Gróf ur! — mondá erőt merítve, bár a nagy felindulás következtében egész testében remegett, — beszélnem kell önnel.

— Szóljon csak, barátom, szóljon, — felelé a gróf, mialatt a lapot maga mellé tette. — Mindenek előtt azonban uljön ide mellém.

— Nem, gróf ur. Egy kérésem volna s ezt állva, fedetlen fővel s asszal a tisztelettel kell tennem, a melylyel mindig viseltetem a gróf ur személye iránt.

— Ó, ne rémitsen meg. Mondja, mit kér?

— Gróf ur, — válaszolá Calisto, erővel sajtolván ki szavait, melyek sehogy sem akartak ajkára jönni, — én . . . én leányának, Di Villa Cervia Cecilia grófnőnek kezét kérem.

XVII.

Az öreg gavallér e szavak hallatára felpattant székeréről s a fiatal Caselli arcába tekintett, mint a ki nem hisz saját füleinek és uj bizonyosságokra van szüksége.

De az ifju halaványan, komolyan, némán állt tőle két lépésnyire, mint a ki halálát lesi. Nem remélt ugyan kedvező feleletet; de miután e végzetes szavakat kimondta, mindenre el volt készülve.

Hosszu, kínos szünet állt be köztük, mely azonban Emmánuel grófra nézve még hosszabbnak tetszett mert rajta volt a beszéd sora. Kétszer-háromszor le-
sütötte szemét, majd ismét fölvetette, sokáig fontolgatta, hogy mit feleljen, de nem tudott mást felelni ennél:

— Valóban mondja?

— Ó, gróf ur! — kiáltott Calisto neheztelve. — Ugy tűnik fel ön előtt az én kérésem, mintha tréfálni akarnék?

— Nem, nem, — felelé a gróf. — Isten ment-
sen, de hitemre, a dolog olyan váratlanul jött . . .

— Igen váratlanul, gróf ur; de nem uj as érse-
lem, mit leánya iránt érsek. Tudom, hogy méltatlan
vagyok reá, nagyon is méltatlan, de oly értelemben,
hogy a világ minden férfja méltatlan volna ilyen
szépség, ilyen erény, ilyen fenkölt szellemre.

Szóbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. augusztus hó 24-ik napján

1. Kaiser Mór — Fischer Lajos d. e. 8 és fél óra.
2. Dr. Székely Ede — özv. Sey Józsefné d. e. 9 óra.
3. Oblath A. — Schmolka Samu d. e. 9 és fél óra.
4. Bencenleitner Nándor — Pap András és neje d. e. 10 óra.

1896. augusztus hó 26-ikán

1. Ézsi Péter — Ézsi Pál d. e. fél 9 óra.
2. Bader S. — Cvejanovits Vlada délelőtt 9 óra.
3. Wágner János — özv. Koller Péterné d. e. fél 10 óra.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi augusztus hó 24-én.

4926. Balogh Ferenc ellen hatóság elleni erőszak miatt.
4927. Horváth József ellen súlyos testi sértés miatt.
4928. Korzsinek József ellen sikkasztás miatt.
1896. évi augusztus hó 26-án.
5357. Blaskovics Markó ellen halált okozott súlyos testi sértés miatt.

T a n ü g y.

(X) Beiratások a városi polgári és népiskolákba. Pécs sz. kir. város községi iskolaszéke közhírré teszi, hogy jövő 1896/97. tanévre szóló beiratások a városi népiskoláknál — kivéve a belvárosi elemi és a polgári leányiskolákat, — f. é. szeptember hó 1., 2. és 3. napjain mindenkor d. e. 8. órától 12-ig és d. u. 2 órától 4 óráig történnek. Az ünneplés-isteni tisztelet (Veni sancte) szeptember hó 4-én reggeli 8 órakor tartatik meg, melynek bevégeztével az előadások megkezdődnek. Az összes népiskolák első osztályába csak azon fiú- vagy leánygyermek vétének rendszerint föl, kik a beiratásakor életük 6-ik évét már betöltötték. Az ismétlőiskola kötelesek, vagyis azon növendékek, kik sem az iparos tanonc iskolába, sem pedig a középiskolába, illetőleg a polgári leányiskolába nem járnak, f. é. szept. hó 6-án d. e. 8 órától 12-ig tartoznak a szigeti-külvárosi, illetőleg a felső-vámház-utcai népiskolákban beiratkozni. Az ismétlőiskolások részére az előadások szeptember hó 15-én kezdődnek meg. Minden tanuló csak azon kerületbeli tanodáknál iratkozhatik be, melyben lakása van, s ettől való eltérésnek rendkívüli körülmény esetén csakis az illető szülő indokolt kérelmére az iskolaszék adhat engedélyt.

A belvárosi elemi leányiskolánál, úgy a polgári leánytanodánál a beiratások a most még folyamatban levő építkezés miatt csak f. é. szeptember hó 6., 7. és 8-án, — mindenkor reggeli 8 órától 12-ig, — a Mária-utcai új épületben fognak teljesíteni. Ugyane napokon, mindenkor d. u. 2 órakor a felvételi és javító vizsgák tartatnak meg. E vizsgákért külön díj nem fizetendő. Az ünneplés-isteni tisztelet szeptember hó 9-én d. e.

8 órakor tartatik, mely után a rendes előadások megkezdődnek. Ezen tanodába azon leányövendékek vétetnek föl, kik az elemi IV. osztályt jó sikerrel elvégezték és életük 10. évét már betöltötték.

A beiratási díjak a következők: A belvárosi elemi fiú- és leányiskolánál különbség nélkül 5 frt. A külvárosi elemi fiú- és leányiskolánál különbség nélkül 3 frt. — A zenetanodánál havonként 1 frt tandíj fizetendő. A vidékiek ezen díjak kétszeresét fizetik. — A polgári leányiskolánál: Az 1 frt beiratási díjon felül, mely kivétel nélkül a beiratás alkalmával mindenki által megfizetendő az I. oszt. növendékek 1 frt 50 krt; a II. osztályukak 2 frtot; a III. és IV. osztályukak pedig 3 frtot tartoznak fizetni havonként. Azon szülők és gyámok, kik gyermekeik vagy gyámoltjaik után járó tandíjakat vagyontalanság miatt fizetni nem képesek, ezen körülményt külön szegénységi bizonyítvánnyal nem tartoznak a beiratásakor igazolni, miután vagyoni viszonyaik, esetleg a felmentés indokolására szolgáló egyéb körülmények, a hatóság részéről annak idején hivatalból fognak megvizsgáltatni. A polgári leányiskolánál pedig csak azon vagyontalan szülők gyermekei tarthatnak igényt a díjmentességre, kik jeles előmenetelük által magukat ezen kedvezményre érdemesítik, melynek elnyerése végett az iskolaszékhez tartoznak folyamodni.

A szülők, gyámok figyelmeztetnek, hogy a mindennapi, ismétlő és ipariskolába járó gyermekeik, gyámoltjaik beiratása alkalmával — a pécsiek az illető kerületi orvos, a vidékiek pedig körorvosuk bizonyítványával — beigazolni kötelesek, hogy azok eredményesen védhímlővel beoltva, illetőleg ismét oltva lettek, avagy a beoltási kötelezettség alól felmentve vannak-e? mert csakis ily gyermekek lesznek a tanintézetbe véglegesen felvehetők.

Törvényszék.

§ Agyonlőtt gyermek. Parascuck József, fiatal bányatelepi bányász, bejáratos volt Mók a Mártonékhöz. Mók a Márton tartott a háznál egy pisztolyt, a melyre azonban oly kevés gondot fordított, hogy azzal a gyerekei bármikor játszodozhattak. Egyszer aztán Parascuck József is kezébe vette a pisztolyt s a gyerekek közt ott levő Schultzt Tódornak mutogatta. Megtette azt is, hogy a saját homlokának tartotta és elcsettentette. Aztán a fiura célozott vele és megint elcsettentette a ravaszt. És ekkor a pisztoly elsült s a benne levő golyó Schultzt Tódort úgy találta fején, hogy rögtön szörnyet halt. E gyászos esetről kifolyólag Parascuck József gondatlanságából okozott emberölésért, Mók a Márton pedig testi épség elleni kihágásért állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt s az előbbi hat havi fogházra, az utóbbi pedig 30 frt pénzbüntetésre, behajthatatlanság esetén 3 napi elzárásra ítéltetett. Az ítélet jogerőssé is lett, a mennyiben ellene sem az elítéltek, sem a közvédlő nem felebbezett.

§ A sötét bűn büntetése. Lock Mari harkányi illetőségű leányzót a kir. törvényszék magzatelhajtás miatt 3 havi börtönre ítélte. Vádlott ez ítélet ellen felebbezván, az ügy a pécsi kir. táblához került, a melynek ítéletét a törvényszéknél ma hirdették ki Lock Mari előtt, ki most már belenyugodott a három hónapi börtönbe s át lett adva büntetése kiállása végett, az ügyészségnek.

§ Elhalasztott végtárgyalások. Mai napra két végtárgyalás volt kint a pécsi kir. törvényszéknél, az egyik Tóth Mari és társai ellen, kik magzatelhajtás miatt lettek volna kérdőre vonva; a másik Jeger Ferenc ellen, a ki lopásért állítottatott a bíróság elé. Azonban egyik végtárgyalás sem volt megtartható, mert a panaszos és a koronatanuk nem jelenhettek meg. Esőrt mindkét végtárgyalás elnapoltatván, egy tulajdonképpen a jövő péntekre kintűzött bűnügyi tárgyalást vett elő a törvényszék, Parascuck József ellen gondatlanságából okozott emberölés miatt, melyet aztán jogerős ítélettel be is fejeztek, mint fentebb közöljük is.

Közgazdaság.

□ Állatjárványok. Megyénkben legújabb kimutatás szerint az állatjárványok állása a következő: lépfene 2 községben 4 udvarban, veszettség 3 községben 3 udvarban, száj- és körömfájás 61 községben 1019 udvarban, rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 10 községben 40 udvarban konstatáltatott; sertésvész pedig 81 községben lépett fel. Somogy megyében lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 35 községben 53 udvarban, végül a sertésvész 85 községben lett megállapítva. Tolna megyében lépfene 5 községben 5 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 15 községben 295 udvarban, hólyagos kiütés 2 községben 68 udvarban, sertésorbánc 18 községben 44 udvarban, végül sertésvész 49 községben fordult elő.

□ Növekedő bevételek. A mohácsi pécsi vasuton a bevételek ez év első felében 333.856 frtra rugnak, a mely összeg a múlt év hasonló időszakának bevételét 6.430 frttal haladja meg. Csupán a múlt hónapi bevétele a vasutnak 72.869 frt volt.

□ A dohány állása. Ugyszólván, országazerte meghiusultak azok a szép remények, melyekkel ez idén a dohánytermés elé nézhettünk. Megyénkben is sokat szenvedett az időjárás miatt a dohány, Tolna megyének pedig majd minden községben, így Nagy-Dorogon, Pakson, Szegzárdon, valamint Somogy megyében a pusztító orkánok a dohánytermést teljesen tönkretették.

□ Az idei termés. Megyénk Laskafalva községéből vesszük a következő gazdasági tudósítást: Mint a próbacséplések mutatják, mennyiségre nézve elég jó termés volt, búzából 10—11, árpából 10—12, rozs és zabból 8—10 mmázsa holdankint, minőség tekintetében már gyöngébbnek mondható a termés. Tengeri, répa szépen áll, valamint a kerti vetemények is. A derült idő beállta óta a cséplés és egyéb munkálatok javában folynak.

TÁVIRATOK.

— Szent István ünnep Székesfehérvárott. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Székesfehérvárott nagy körmenetben körülhordozták Szent

István koponyáját a legnagyobb egyházi pompával. Jelen volt József Ágost főherceg, Schlauch Lőrinc bíboros, Hornig veszprémi, Steiner fehérvári püspökök, Zichy Nándor gróf, valamint a néppárt egyházi és világi vezérei. Politikai körökben ezt a külön ünnepséget, midőn Buda várában a hercegprimás és az ország főméltóságainak jelenlétében a szent jobbot ugyanabban az időben hordozták körül, demonstrációnak tekintik azok ellen, a kik nem hívei a néppártnak.

— **A méhészeti kongresszus megnyitása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A méhészek kongresszusát az ünnepek csarnokában ma nyitották meg. Erzsébet királynéhoz, mint a méhészeti egyesület védnökéhez hódoló táviratot küldtek. Wekerle üdvözölte ezután a kongresszuson jelenlevő Darányi minisztert, a ki feleletében biztosította további pártfogását. Wekerle nagyszabású beszéde után megkezdtek a rendes előadásokat.

— **Szent István napja Budapest.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Szent Istvánnapi ünnep méltó diszszal folyt le. Óriási néptömeg özönlött fel a várba, úgy hogy a lánchidon egész délelőtt szünetelt a kocsiközlekedés. A szent jobbot ünnepi körmenetben Vaszary Kolos hercegprimás, Császka és Mihályi érsekek és nyolc püspök, Dániel és Jozipovich miniszterek, a főváros és Pestmegye tisztikara, főrendek, képviselők, a katolikus kongresszus tagjai, két diszszázad, a koronaórság kísérték. A Mátyás-templomban, a hova a szent jobbot vitték, a hercegprimás misét mondott, Párvy egri apátkanonok pedig a szentbeszédet.

— **Előkészületek királyunk fogadására.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A román miniszterelnök intézkedéseiből kifolyólag Bukarestben és Sinaiában nagy előkészületeket tesznek királyunk méltó fogadására.

Erről az „Epoca“ a következőket írja: I. Ferenc József császár fogadására megkezdődtek az előkészületek. A városi tanácsban Cucu a technikai munkák igazgatója és Melistean igazgatók a főbb utcák díszítését egyelőre a következőképen határozták el: a pályaudvart fényesen feldisztatik, a pályaház előtt nagy diadalkaput emelnek; a Victoria utcát, a melyben a királyi palota van, lombfüzerekkel díszítik, hogy velők a kisebb házakat eltakarják; ugyanott a pénzügyminiszterium palotája előtt diadalkaput lesz. Ezekon kívül még diadalkaput emelnek: egyet a királyi palota bejáratánál, négyet a négyszög téren, kettőt a nagy köruton, kettőt a Victória-utca két végén és egyet a Cotrocenben a trónörökös palotája előtt. A trónörökös parkjában pedig egy disztornácót építenek.

A királynak Bukarestben a trónörökös cotroceni palotájában rendeznek be lakást.

Utazásáról és romániai tartózkodásáról a következő előzetes sorrend van megállapítva:

1. A Vaskapu megnyitása után a király Verciorován keresztül utazik Bukarestbe; ide reggel 9 órákor érkezik.

2. A pályaudvarról az osztrák-magyar követséghez hajt, ahol fogadja az osztrák magyar alattvalók hódolatát, a melyben a király romániai utazásának emlékére egy róla elnevezendő alapítványhoz engedelmet kérnek.

3. Cotrocenben, a trónörökös palotájában megáll a király, ahol 10 órákor huszonöt személyes dejeuner lesz.

4. Reggeli után Floreaskába rándulnak hadiszemlére, a hova e célból 30.000 embert összpontosítanak.

5. A város megtekintése után a Predeal felé menő pályán Sinaiába utazik a király I. Károly román király látogatására, ahol a román király nyári kastélyának két napig lesz vendége.

6. Sinaiában az osztrák-magyar alattvalók nagy fáklyásmenetet rendeznek, mely alkalommal a bukaresti férfitalálgatást szereznek ad.

NYILT-TÉR +)

Krondorfi savanyuviz.

Stefánia trónörökösne forrás,
kitűnő gyógyviz,
kedvelt asztali viz.

Főraktár: Pécssett,

Hirschler Mór urnál.

Kapható mindenütt.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

11231. sz.

tkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Haberényi Gusztáv pécsi lakos végrehajthatónak, Gyurica Éva férj. Király Jánosné végrehajtható ellen 50 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíró-ság területén levő, Magyar-Peterd község határában fekvő a magyar-peterdi 82. sz. tkjvben felvett I. 1/4 telekre 163. hrsz. 47. sz. házra, udvarra 1640 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 11. napján d. e. 9 órákor Magyar-Peterden a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 164 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécssett, a kir. törvszék tkvi osztályánál 1896. évi május hó 28. napján.

Bogyay Pongrác

kir. törvszéki bíró.

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécssett, 1896.

853. szám.

1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró-ság 1896. évi 6273. számú végzése következtében, Dr. Müller János ügyvéd által képviselt Csonka István javára Wranitsch György ellen 75 frt s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján felül és lefoglalt és 1576 frt 50 krra becsült halottas kocsi és felszerelésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság 14778 1896. számú végzése folytán 45 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi március hó 3 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 28 frt 50 krrban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécssett, Indóház-utca 27. sz. a. leendő eszközlésére 1896. évi augusztus hó 24. napjának délutáni 1 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi augusztus hó 9. napján.

Engler Kalmán
kir. bírósági végrehajtó.

4270. sz.

tlk. 1896.

Árverési hirdermény.

A dárдай kir. járásbíró-ság mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Horváth József bezdáni lakos végrehajthatónak, Vuics Mári-jánné szül. Filákov Klára herceg-mároki lakos végrehajtható ellen 200 frt tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. jbiróság területén levő Hg. Márok községben fekvő, a hg.-mároki 19. tkkvbén felvett 1448, 1424, 1421, 1420, 1414, 1407, 1404, 1397, 1228 hrsz. sz. ingatlanokra s pedig az 1448. hrsz. ingatlanra 92 frt. — 1424. hrsz. ingatlanra 224 frt. 1421. hrsz. ingatlanra 48 frt, — 1420. hrsz. ingatlanra 164 frt, 1414. hrsz. ingatlanra 120 frt, — 1407. hrsz. ingatlanra 162 frt, — 1404. hrsz. 52 frt, 1397. hrsz. 202 frt, 1228. hrsz. 24 frt, a hg. mároki 678. sz. tkjvben felvett 2160. és 2788. hrsz. egész ingatlanokra s így Filákov Laka és Filákov Márkó illetőségére is s pedig a 2160. hrsz. ingatlanra 26 frt, a 2788. hrsz. ingatlanra 32 frtban ezen nel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi augusztus hó 28. napján d. e. 10 órákor Herczeg-Márok községben a bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-százalékát, vagyis 9 frt 20 kr, 22 frt 40 kr, 4 frt 80 kr, 16 frt 40 kr, 12 frt, 16 frt 20 kr, 5 frt 20 kr, 20 frt 20 kr, 2 frt 40 kr. 2 frt 60 kr, 3 frt 20 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. ik 60 t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróság mint telekkvi hatóságnál 1896. évi június hó 18. napján.

Maurer Frigyes

kir. albiró